

om en Forbedring af Aarhus Banegaard sidder inde med, synes jeg, det ærede Medlem ikke kan være stærkt i Tvivl om, at Lovgivningsmagten ogsaa vil kunne modsætte sig de Krav, som vil rejse sig i Anledning af denne mindre heldige Forbindelse mellem de to Banegaarde.

Det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) og det ærede Medlem fra Vemming (Jensen-Sønderup) omtalte Hammel-Banen. Det samme gjorde det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen), som gjorde opmærksom paa, at saaledes som Lovforslagets § 1 er affattet, kan man ikke se andet, end at der skal Penge til for at erhverve Aarhus—Hammel-Banens Stationsbygning og Grund. Ja, der staaar nu ikke, at der skal Penge til, men at hvis der skal Penge til, maa Udgifterne afholdes paa den Maade, som er bestemt i Lovforslaget. Anderledes kan det ikke ret vel udtrykkes. Det har været min Opfattelse, at Spørgsmaalet vilde kunne løses uden Penge, idet der paa den nye Statsbanestation ydes Aarhus—Hammel-Banen Vilkaar, som formentlig fuldt ud vil opveje Værdien af de Anlæg; den har. Nu er det nok muligt, at Selskabet vil føle sig noget animeret i Forhandlingerne af de her fremkomne Udtalelser. Derfor vil jeg straks bemærke, at det er ikke nødvendigt for Statsbanerne at komme til Rette med Aarhus—Hammel-Banen, det er kun en Forhandling, der skal finde Sted, i hvilken Statsbanerne er den ene Part, og kan man ikke blive enig, maa man naturligvis lade være at blive enig. Der skal finde en Forhandling Sted og sluttes en Overenskomst. Selvfølgelig kan denne Overenskomst sluttes paa forskellig Maade, den kan sluttes saaledes, som jeg har antydet, at det hele gaar lige op, eller at Statsbanerne endog faar en kontant Sum, hvis man finder, at der er en Differens mellem Aktivets Værdi og de Fordele, der bydes den nye Bane. Men selvfølgelig kan Overenskomsten ogsaa tænkes paa det Grundlag, at man erhverver Stationsbygningen og Grunden og betaler en kontant Sum derfor, og at Aarhus—Hammel-Banen saa paa sin Side betaler en aarlig Afgift til Statsbanerne for Medbenyttelse af Station, Spor og Betjening. Jeg maa sige, at det er ubekvemt og lidt for tidligt, at man her i Salen har forlangt Oplysninger om dette Punkt, men jeg har ikke villet undlade at fremsætte mine Anskuelser derom, eftersom dette Forhold er blevet benyttet til et Angreb paa mig. Man kunde nu sige, at jeg kunde have forhandlet

først med Aarhus—Hammel-Banen og opnaaet en Overenskomst med den, men hvis Lovforslaget saa ikke blev til noget, var der jo ikke meget ved det; jeg synes altid, det er bedre at forhandle med en Kendsgerning som Baggrund end med et Projekt.

Til det ærede Medlem fra Aarhus (F. F. Samuelsen), som talte sidst, vil jeg sige, at det Spørgsmaal, han bragte paa Bane om Tjenestetiden paa Aarhus Station, skal jeg lade undersøge; det er selvfølgelig ikke Meningen, at Personalet paa Aarhus Station skal overanstreges, men det kommer jo strengt taget ikke denne Sag ved. Jeg skal imidlertid notere mig dette Spørgsmaal og lade det undersøge.

Det ærede Medlem fra Vemming erklærede i Gaar, at han ved sin Kritik af Administrationen ikke havde ment Generaldirektionen for Statsbanerne; han udtalte, at han formentlig slet ikke havde benyttet Ordet Generaldirektion. Det tror jeg er rigtigt, men jeg maa sige, at det ærede Medlem har benyttet Ordet Administration og Statsbaneadministration vekselvis og i saadanne Forbindelser, at det i alt Fald er tvetydigt, hvad det ærede Medlem kan have ment. Nu sagde det ærede Medlem, at han ikke har ment Generaldirektionen, men Ministeriet, at han har ment Administrationen i det hele, derunder Ministeren. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at der er forskellige Udttryk, som tyder i modsat Retning, og jeg kunde jo ogsaa paakalde det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) som Vidne paa, at i alt Fald han har opfattet det som hele Vejen værende en Kritik af Generaldirektionen, en Kritik, som han med sær Glæde sluttede sig til. F. Eks. udtalte det ærede Medlem efter Fortrykket Sp. 1682: „Men det maa stadig erindres, at hverken Aarhus By eller Landet som Helhed er til for Statsbanernes Skyld, men det er Statsbanerne, som er til for Aarhus Bys Borgeres og hele Landets Borgeres Skyld, saa at Administrationen maa tage alle de Vanskeligheder, som det er nødvendigt at tage, for at faa en Ordning, som under Hensyn til dem, man i Lovforslagets Motiver kalder Kunderne, maa anses for det mest tilfredsstillende. Vi kan ikke gaa den anden Vej“. Endnu her kunde det selvfølgelig forstaas, som om Ministeren er inkluderet, men den følgende Sætning spolerer Indtrykket, for der siger det ærede Medlem: „Det er Statsbanerne desværre meget ofte tilbøjelige til“. Det forekommer mig, at det i alt Fald har en stærk Retning hen imod Generaldirektionen